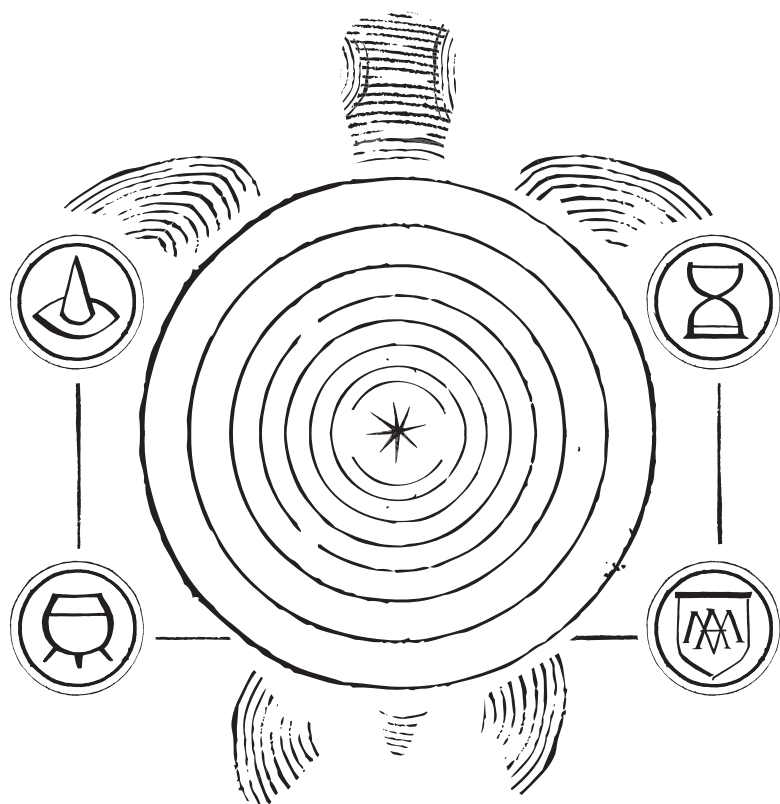

◆ ДИСКЪ СВѢТЪ ◆

УДК 821.111-3
П 70

Copyright © Terry and Lyn Pratchett, 2006

First published as Wintersmith in 2006 by Random House Children's
Publishers UK, which is part of the Penguin Random House
group of companies.

Террі Пратчетт

П 70 Зимар [Текст] : роман / Террі Пратчетт ; переклад з англ. Ольги
Белової. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. — 368 с.

ISBN 978-966-448-230-8

«Зимар» — роман із серії «Дискосвіт» Террі Пратчетта, продовження пригод маленької відьмочки Тіфані Болячки.

Як так сталося, що Тіфані Болячка помінялася місцями з самою Володаркою Літа? А все тому, що не слухала старших, точніше, своєю наставницею пані Зрадоньку. Та що вона могла вдіяти, якщо ноги самі затягли її у темний морріс денс й витанцювали так, що у неї закохався стихійник Зимар?

Баланс Дискосвіту знову порушено, звичний порядок речей став дуже незвичним, а на додачу засніженим та холоднющим. Тіфані разом з малолюдцями — а куди ж без них? — доведеться врятувати світ від вічного холоду.

УДК 821.111-3

XXXV роман «Дискосвіту»
III роман з циклу «Тіфані»

© Террі Пратчетт, текст, 2006
© Ольга Белова, переклад, 2023
© Романа Романишин, Андрій Лесів,
обкладинка, оформлення серії, 2023
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2023

ISBN 978-966-448-230-8

Усі права застережено

ТЕРРІ ПРАЧЕТ

ЗИМАР

РОМАН

ЦИКЛ
„ГІФАНІ“

—3—

ЛЬВІВ
ВИДАВНИЦТВО СТАРОГО ЛЕВА
2023

ВСТУП

СЛОВНИК МАЛОЛЮДЦІВ, АДАПТОВАНИЙ ДЛЯ ОСОБЛИВО УРАЗЛИВИХ ЧИТАЧІВ

(Оновлене і доповнене видання,
авторка Перспікація Тік)

Анайто!: вигук, чиє значення варіюється від «Мати Василева!» до «Мені вже починає уриватися терпець, начувайтесь!».

Баньки: очі

Бибешка: така вовняна тваринка, що харчується травою і бекає. Не корова.

Бздури: дурниці, нонсенс

Великий Муж: голова клану (зазвичай чоловік келди)

Відьомство: все, що відьма робить.

Всім каргам карга: дуже поважна відьма

Гузь: дуже важливий обов'язок, підкріплений традицією і магією. Не птаха.

Дивочний: химерний, дивний. Іноді, з якоїсь причини — також видовжений.

Жадливий: такий, що чогось прагне, наприклад, «Я жадливий до горнятка чаю».

За старих часів: дуже давно

Кадук: ні на що не здатна особа

Капшук: шкіряний мішечок, щоб носити на поясі, де малолюдки зберігають свої цінності, а також недоїдену їжу, цікавих комах, корисні лозинки, грязюку на щастя та інше. Порпатися в капшуку рукою не рекомендується.

Карга (стара карга): відьма будь-якого віку.

Келда: жіночий лідер клану і, зрештою, матір більшості його членів. Діти малолюdkів народжуються крихітними, і впродовж життя келди народжують їх сотнями.

Людиска: людські істоти.

Нагольґатися: мене запевняли, що це означає «втомитися».

Нужник: туалет.

Нюня: слабка особа.

Ой леле: вигук відчаю.

Останній Світ: малолюдки вірять, що вони мертві. Цей світ такий гарний, пояснюють малолюдки, що вони, певно, були дуже праведні у минулому житті, а тоді померли й опинилися тут. Таким чином, смерть

у цьому світі означає лише повернення до Останнього Світу — дуже, на їхню думку, нудного.

Парувня: трапляється лише у великих малолюдських курганах високо в горах, де води вистачає для регулярного купання; щось на кшталт сауни. Фіґлі Крейдокраю мають схильність вважати, що зайвий бруд рано чи пізно сам відвалиться.

Паскудник: неприємна особа.

Паскудяка: дуже неприємна особа.

Паскудятко: особа, як правило, неприємна.

Потайка: таємниця.

«Спеціальна овеча настоянка»: боюся вас розчарувати, але це щось на кшталт самогону. Ніхто не знає, що буде з вівцею, яка його вип'є, але, кажуть, краплина настоянки дуже помічна для вівчарів, особливо холодної зимової ночі, а для Нак Мак Фіґлів — будь-якої пори дня і ночі. Не намагайтесь приготувати її вдома!

Співець: бард клану, навчений грати на музичних інструментах та складати вірші, історії і балади.

Тлума́к: див. Кадук.

Хіпешити: хвилюватися, засмучуватися.

Шкорба: стара жінка.

ВЕЛИКИЙ СНІГОПАД

Завірюха прилетіла і на повній швидкості вдарилася об пагорби. Жодне небо не мало б містити в собі стільки снігу, і позаяк жодне небо і не могло стільки вмістити, сніг цей випадав; падав суцільною білою стіною.

На вершечку древнього кургану, де ще кілька годин тому росла купка акацій, тепер лишився тільки бокатий сніговий насип. Минулого року о цій порі тут вже пробивалися ранні первоцвіти; тепер все довкола вкривав сніг.

Частина снігового покрову ворухнулася. Ділянка завбільшки з яблуко піднялася, і з-під неї повалила курява. Рука завбільшки з кролячу лапку, не більше, розвіяла дим.

Блакитне личко — дуже маленьке і дуже сердите — визирнуло з-під кавалка снігу і визвірилося на неочікувану білу неозорість.

— Трясця, анайто! — буркнуло воно. — Ну ти си подиви? Оце зимар розгулявсі! Не, то паскудятко не розуміє слова «ніт»!

Нагору попідстрибувало ще більше снігових грудок. Назовні повизирали інші голови.

— Ой леле-леле, леленько! — обурилася одна голова. — Він си знову знайшов велику відьмоньку!

Перша голова повернулася до другої і озвалася:

— Дурноверхий Вулі?

— Так, Пограбе?

— Чи я тобі не казав, легше будь із тим лелеканням?

— Авжеж, Пограбе, так і казав, — визнала голова на ймення Дурноверхий Вулі.

— То нащо ти це ото лелекнув?

— Вибачей, Пограбе. Вирвалосі.

— Таке розчарування.

— Вибачей, Пограбе.

Пограбуйко зітхнув.

— Але боюся, ти маш рацію, Вулі. Він прийшов по велику відьмоньку, не інакше. Хто тама на фермі за нею нагляда?

— Малий Небезпечний Костур, Пограбе.

Пограб звів погляд на хмари, які були так щільно напхані снігом, що аж прогиналися.

— Гаразд, — сказав він і зітхнув ще раз. — Час си в'явити Герою.

Він пірнув назад під сніг, акуратно вкрутивши на місце сніговий корок, і ковзнув униз, в серце фігелевої гори.

Зсередини вона була доволі просторою. Ближче до центру людина могла б навіть стати на весь зріст; щоправда, ця людина одразу б зігнулась у нападі кашлю, бо в центрі розташовувався отвір, щоб випускати дим.

Вздовж всієї стіни ярусами ліпилися балкони, і геть усі були напхані фіґлями. Зазвичай тут стояв цілковитий гармидер, але зараз чомусь було до лячного тихо.

Пограбуйко рушив до вогнища, де чекала його дружина, Дженні. Вона трималася прямо і гордо, як і належить келді, але зблизька йому здалося, що вона була плакала. Пограб обійняв дружину за плечі.